

Tả Phái Lây Lan Qua Canada – Phe Tiến Bộ Sẽ Cầm Quyền

NĂM 2009: VIỆT NAM CỘNG SẢN – TRUNG CỘNG SẼ BIẾN LOẠN TỐ?

Hà Nhân Văn

Công luận Mỹ đang yên lòng với một Hành pháp Obama liên minh Trung Tả – Trung Hữu và đang thổi tắt qua Canada.

Một Canada Bất Ổn Chính Trị

Chính phủ thiểu số Stephen Harper 10 tuần lễ trước đã thắng cử nhiệm kỳ 2 trong một nước Canada đã và đang biến động về chính trị. Con bão Obama đã thổi tắt qua Canada. Chính phủ bảo thủ Harper rất bấp bênh, không đạt được đa số ở Hạ viện, Ba đảng đối lập cũng khập khiễng, chẳng mạnh bao nhiêu, bây giờ họ đang nỗ lực liên hiệp để lật đổ Bảo thủ Harper. Cả 3 đảng “The Centrist Liberals” (Trung Phái Tiến bộ), Tân Xã hội Dân chủ NDP và khối ly khai Quebec hợp lại được 163 ghế Dân biểu trong số 308 ghế “Thứ dân Nghị viện” (The House of Commons) tức Hạ viện Canada. Có thể Thủ tướng Harper sẽ tổ chức tổng tuyển cử và Toàn quyền Michaëlle theo yêu cầu của Harper, đình chỉ hoạt động của Hạ viện một tháng.

Trong trường hợp này, Bảo thủ sẽ thua. Liên minh 3 đảng đối lập cũng sẽ không thắng lớn nhưng sẽ lật ngược Bảo thủ. Kinh tế tài chính Canada tương đối ổn định, thất nghiệp thấp, mức phát triển vẫn ở mức 1,3%. Canada vẫn là nước ổn định nhất trong nhóm 7 (G-7), giàu có nhất thế giới. TT Harper đưa ra một số biện pháp để cứu nguy “số phận Bảo thủ” như cấm đình công trong lãnh vực công, cắt giảm trợ cấp các đảng chính trị từ 60% xuống còn 40%, bảo vệ kỹ nghệ ô-tô Canada. Dân Canada vẫn thoải mái với lợi tức đầu người đồng niên 43.860 đôla, đứng thứ 2 ở Tây Bán Cầu chỉ sau Hoa Kỳ (48.400 đôla).

Nhưng bên đây Mỹ ho thì bên kia Canada hăng. Kỳ bầu cử Mỹ vừa qua, dân Canada không dưới 70%, rất hồ hởi với huyền ngọc Obama. Vào lúc này, từ Bảo thủ đến Tiến bộ Canada lại càng tin tưởng và hồ hởi với một Obama Thiên Chúa giáo chứ

không phải Islam. Obama đi theo hướng Trung Tả (Center left) liên minh với Trung hữu (Center right).

Như Canada, Obama chủ trương đa văn hóa, chia quyền với các khối thiểu số. Nhà bác học Steven Chu, Nobel Vật lý, Mỹ gốc Hoa nắm bộ Năng Lượng. Một ông tướng Lục quân, Mỹ gốc Nhật giữ bộ Cựu Chiến Binh. Sau cơn bão bầu cử, làn gió mát Trung Tả đang thổi qua Canada. Và cũng như Mỹ, Bảo thủ sẽ thất bại. Hiệp ước Tự do Mậu dịch tay 3 Canada-Mỹ-Mexico chắc là không thay đổi. Hàng trăm thợ, chuyên viên, kỹ sư Canada gốc Việt sẽ tiếp tục an toàn làm việc ở Mỹ mà các doanh nghiệp Canada ở đây đã lên đến 170 công ty. Ngành kỹ nghệ xe ô-tô chạy điện do công ty Canada sản xuất, năm 2009 sẽ khâm khá hơn mặc dầu xăng đã xuống giá nhưng rất bấp bênh.

Mỹ có khuynh hướng “tự túc năng lượng”. Bác học Stephen Chu nắm bộ Năng Lượng chủ trương khoa học Mỹ sẽ tìm nguồn năng lượng mới. Năng lượng dầu cát của Canada dự trù sẽ khai thác qui mô. Dù cách nào, Canada vẫn thoát qua cuộc khủng hoảng kinh tế toàn cầu nhưng chính trị Canada, dù Trung Tả – Tiến Bộ cầm quyền vẫn sẽ không ổn định trong viễn tượng một chính phủ Trung Tả thiểu số.

Nhân Dân Hoa Lục Đã Nổi Dậy

Nhật báo The Washington Post trong bài quan điểm của báo này, số ra ngày 18-12 vừa qua, nồng nhiệt ca tụng và cổ võ Hiến Chương 08 của giới trí thức, học giả Trung Quốc mới được công bố, bất chấp sự ngăn chặn và đàn áp của bạo quyền Bắc Kinh. Theo Post, Hiến Chương Trung Quốc 08 là một bước ngoặt lịch sử, báo trước một sự thay đổi lớn lao ở Hoa Lục tiến đến Dân chủ Tự do, như Hiến chương Tiệp Khắc (1977) hơn 20 năm trước đây với kịch tác gia Havel đã mở ra cuộc cách mạng nhưng ở Tiệp Khắc, lật đổ chế độ CS Tiệp rồi lan qua khắp Đông Âu CS.

Ngày 18-12, Đảng Cộng Sản Trung Quốc (CSTQ) kỷ niệm 30 năm đổi mới của Đảng Tiểu Bình với tứ hiện đại (18-12-1978), Chủ tịch Hồ Cẩm Đào nói trước 6000 khách và đảng viên cao cấp ở Đại sảnh Nhân Dân Bắc Kinh: “sẽ có cải tổ”. Nhưng cải tổ như thế nào? Ông Đào chưa nói. Đa Đảng? Chắc là không. Đảng CSTQ cũng như Đảng CSVN đang ở thế cười cợt.

Lần đầu tiên kể từ năm 1949, đường bay Đài Loan và Hoa Lục đã chính thức hoạt động. Chuyến bay đầu tiên từ Đài Bắc đến Bắc Kinh, Thượng Hải, Thiên Tân, Nam Kinh v.v... đã đáp xuống phi trường với lá cờ “thanh thiên bạch nhật” in trên thân máy bay. Bưu điện và hàng hải giữa Hoa Lục và Đài Loan đã chính thức hoạt động. Không rõ thư từ và bưu kiện từ Đài Loan gửi qua Hoa Lục có bị kiểm duyệt không?

Chủ tịch danh dự QDD Đài Loan Liên Chiến đã gặp CT Hồ Cẩm Đào ở Lima – Peru nhân Hội nghị thượng đỉnh APEC mà Đài Loan là một thành viên nhưng chỉ ở cấp Bộ trưởng, không được giương quốc kỳ “thanh thiên bạch nhật”. Cách biệt giữa Đài Loan và Hoa Lục đã quá cách biệt. Trung Quốc với 1,336,7 triệu dân, tổng sản lượng quốc gia GDP là: 1,818 tỷ USD; GDP đồng niên một đầu người: 3.600 USD. Đài Loan hay Cộng hòa Trung Hoa Dân quốc (Republic of China on Taiwan): Dân số 22,8 triệu, tổng sản lượng quốc gia 435 tỷ USD; GDP đầu người: 19.080 USD. Một huyện ở Đài Loan trung bình có 3 đại học. Nội các chính phủ Đài Loan, khoảng 20 tổng trưởng thì đã có tới 18 vị có bằng Tiến sĩ ở các Đại học lớn của Mỹ và một số Đại học Đức quốc.

Nói là lợi tức đầu người đồng niên ở Hoa Lục đã lên đến 3.600 USD nhưng thực tế hơn 500 triệu dân Hoa Lục, lợi tức vẫn còn quá thấp, cao nhất ở mức 700- 800 USD mà thôi. Năm 2002, GDP đầu người vẫn còn ở mức 790 USD. Năm 2006 là 1090 USD, năm 2007 tăng lên 1.470 USD. Thật khó có thể tin các con số thống kê của nhà nước CS Trung Quốc và CSVN.

Sau Thế vận hội Bắc Kinh và những khoản chi tiêu khổng lồ của Quân đội Giải phóng quân TQ, nhà nước trung ương Bắc Kinh đã khánh kiệt: Dân lâm vào cảnh cùng quẫn, đã bắt đầu nổi dậy ở nhiều nơi dưới hình thức đình công, tấn công vào cả trụ sở đảng CS ở một số thị trấn và huyện.

Từ Nhà Giáo Đến tài Xé Đình Công

Chế độ độc tài như CS chỉ có thể vững khi dân còn SỢ. Bạo quyền cai trị dân bằng sự sợ hãi. Nay dân Việt và Tàu vẫn còn sợ hãi nhưng bớt sợ hơn do “con giun xéo lắm cũng quăn”. Nhật báo Post đăng một bài dài đầy sống động hấp dẫn: Ngày 12-12 vừa qua, ở tỉnh Hồ Nam, hơn 100 cảnh sát trợ tá đã nổi dậy đòi Đảng và nhà nước trả các khoản phụ cấp bị cắt đi từ Thế vận hội, họ chiếm trụ sở đảng bộ ĐCS ở huyện Leijang. Tập thể tài xế xe taxi ở thành phố Trùng Khánh phản đối công ty quốc doanh taxi, đòi giảm giá thuê taxi. Như dây chuyền, tài xế taxi ở Quảng Châu đình công tiếp theo. Khoảng 160 thành phố khác noi gương đình công tiếp. Truyền đơn bướm bướm rải ở Trùng Khánh, hô hào “Hãy đứng lên! Tất cả chúng ta hãy đoàn kết lại và cùng nhau đình công” (Rise up! Let us all unite and strike together – The Washington Post, Dec. 17 – 2008, “China’ Middle Class lased out with strikes). Công nhân viên thành thị phản đối nhà nước, giờ đây họ không còn tiền trả học phí cho con ở đại học, không còn tiền trả nợ xe, trả tiền nhà... cuộc đình công ở Trùng Khánh thành công toàn diện đã gây phấn khích cho các thành phố khác. Hơn 1000 giáo chức ở huyện Longhui kể bên đình công vì chính phủ không trả đủ lương, thậm chí chính phủ còn nợ giáo chức chồng chất từ 10 năm qua chưa trả đến 400 triệu đồng Nguyên. Giáo chức tỉnh Liêu Ninh noi gương, đình công cùng thời gian (tháng 12 vừa qua). Giáo chức tỉnh Thiểm Tây noi theo Liêu Ninh, đình công, đòi hỏi phải đối xử công bình như viên chức khác.

Đài phát thanh Á Châu, phần Hoa ngữ, ngày 19-12 vừa qua cho biết, Công An mở cuộc bố ráp ở nhiều tỉnh, thành, triệt cầm Thiên Chúa giáo vào dịp lễ Giáng sinh. Công An xông vào tận nhà triệt hạ Thánh giá và tượng Chúa Kitô, phá “nhà thờ tại gia”, giáo hữu bị lôi ra ngoài đường và bị đánh đập. Mấy năm gần đây, Tin Lành và Kitô giáo phát triển rất mạnh ở Hoa Lục, đặc biệt ở các tỉnh duyên hải và Hoa Nam. CS cấm không cho xây thánh đường, các giáo hữu biến nhà mình thành thánh đường (house churches) và lập các giáo xứ và cộng đoàn giáo hữu chui (underground). Công an trên toàn quốc mở cuộc truy lùng và triệt phá thánh đường tại gia, khiến hàng ngàn giáo hữu bị trục xuất, sống trong cảnh màn trời chiếu đất (homeless churches).

Từ Đặng Tiểu Bình Đến Hiến Chương 08

Cuộc cách mạng văn hóa do Mao Trạch Đông để cho vợ là Giang Thanh phát động và khuấy động đã đưa Trung Quốc... đến phá sản đói nghèo. Lợi tức đầu người của dân Hoa Lục năm 1978 là 381 đồng nhân dân tệ tương đương 58 đôla! Dân Tàu đói khổ triền miên suốt mấy thế kỷ. Gần 100 năm bị Mông Cổ thống trị dưới triều Đại

Nguyễn (1206 – 1367) Hốt Tất Liệt. Mông Cổ phân hóa Trung Hoa thành nhiều giai cấp, đứng đầu là Sắc mục tức các dân tộc mà Trung Hoa khinh miệt gọi là “man, di, mọi, rợ”. Kê sĩ là giai cấp thượng đẳng trong xã hội Tàu, Mông Cổ xếp kê sĩ Trung Hoa vào hạng thứ 8 mà thứ 7, trên kê sĩ là “đĩ”!

Năm 1644, Trung Hoa lại bị dị tộc Mãn Châu cai trị, lập ra nhà Đại Thanh. Thế kỷ thứ 19 Trung Hoa bị các cường quốc Tây phương xâm xé, chia 5, xé 7 lập ra các tô giới (concessions). Nước Tàu trở thành bán thuộc địa của các đế quốc Tây phương. Một số công viên ở Tô giới Anh dành cho người Da trắng dựng bảng “cấm chó mèo, và người Tàu” (No pets and Chinese allowed).

Nhật xua quân chiếm Mãn Châu và chiến Đài Loan biến thành thuộc địa của Nhật. Thực dân Pháp chiếm Quảng Châu loan, sát nhập vào Đông Dương. Nước Tàu trải qua một thời thảm nhục, thậm chí danh nhân Lương Khải Siêu, người khách gia Quảng Đông hô hào và phát động cuộc canh tân Trung Quốc, tiên sinh đã phải hô hoán: Ô hô! Hồn Trung Quốc bây giờ ở đâu? Phong trào Tân thư, Tân học và Cấp tiến dâng cao như thủy triều đầu thế kỷ 20. Lương Khải Siêu (1873-1929) dành cả cuộc đời viết sách, viết báo hô hào canh tân tương như thần dược, chữa được căn bệnh trầm trọng của một Trung Hoa đói nghèo bị Tây phương phân thây đầy nhục nhã dưới bàn tay sắt máu của triều đình Mãn Châu (xem: Tong Qui lin, “A search for China’s soul” Daedalus, Spring, 1993, pp. 171-188). Họ Lương nói: “Xem học thuyết Âu Tây như ăn đồ cao lương, xem học thuyết Tống Nho như ăn đồ sơ thái. Muốn chữa cái bệnh gầy hao (của Trung Hoa) thì không gì bằng ăn đồ cao lương. Muốn chữa cái bệnh béo rục thì không gì bằng ăn đồ sơ thái. Cứ lấy ý tiên sinh mà sinh ra 2 chứng bệnh đều nên chữa cả. Song cái bệnh gầy hao còn nguy hiểm vừa, cái bệnh béo rục lại nguy hiểm hơn (Tùng Văn “Bàn về nhân vật Lương Khải Siêu”. Nam Phong Tạp chí, số 185, tháng 6-1933, tr. 549-555).

Họ Lương đã không chữa nổi căn bệnh nan y của nước Tàu, phải đợi đến Tôn Dật Tiên tức Tôn Trung Sơn, đưa ra một phương thang cực mạnh: cách mạng dân chủ dân quyền lật đổ bạo quyền Mãn Thanh. Họ Tôn sớm ý thức vai trò quan hệ của Hoa kiều hải ngoại, ông trốn qua Nhật (họ Tôn gặp chí sĩ Phan Bội Châu ở Đông Kinh rồi trở thành đồng chí thân thiết). Tiên sinh qua Honolulu – Hawaii vận động đấu tranh cách mạng, lập đảng Hưng Hội, lúc đầu chỉ có 20 đảng viên. Tôn Trung Sơn qua San Francisco, vận động cộng đồng Mỹ gốc Hoa rồi qua New York, Chicago, Denver... Hoa kiều chưa tin tưởng họ Tôn, gọi tiên sinh là Tôn Đại pháo – tức Tôn pháo nổ. Tiên sinh trở lại Đông Nam Á, Việt Nam là địa bàn chính, 5 lần tiên sinh đến Việt Nam, ở lại Hải Phòng, Hà Nội, Nam Định (phố khách) rồi vào Sài Gòn Chợ Lớn, ở lại nhiều ngày. Hoa kiều ở VN bấy giờ đa số là người Quảng Đông, Hải Nam và một phần Phúc Kiến, đồng bản quán với tiên sinh, người Hẹ (Hakka). Tiên sinh gọi chung Hoa Kiều là đồng bào, tuyên bố mình là Việt Nhân (người Việt, chỉ có khác Việt Nam thì chữ Việt có bộ tẩu; chữ Việt Nhân Tôn Dật Tiên viết theo bộ mẽ). Tôn Trung Sơn quyết liệt: “chế độ dân chủ cộng hòa là giá trị chân chính của văn minh” (Trung Quốc cận đại sử cương. Nhân Dân xbx, Bắc Kinh 1962, tr. 317-320...)

BS Tôn Dật Tiên đề ra 3 nguyên tắc để dựng lại Trung Hoa: 1- Dân tộc độc lập. 2- Dân quyền tự do. 3- Dân sinh hạnh phúc khai triển thành Tam Dân chủ nghĩa. Cuối cùng cách mạng Trung Hoa thành công 10-10-1912, lật đổ nhà Mãn Thanh, đã thống trị Trung Quốc dòng dã 267 năm (1644-1912). Ngày 5-5-1921, Quốc hội đầu tiên của Trung Hoa gọi là “phi thường Quốc Hội” được triệu tập, bầu BS Tôn Dật Tiên làm “phi thường Đại Tổng thống” Ngày 5-5-1921, Tiên sinh vinh danh tập thể Hoa Kiều

hải ngoại, trong đó Hoa kiều ĐNÁ và VN là chủ lực, với danh hiệu HOA KIỀU VI CÁCH MẠNG CHI MẪU (Hoa kiều là mẹ cách mạng). Phong trào Tả phái Tiến bộ bùng lên vào những năm Đệ I thế chiến. Một số du học ở ngoại quốc về nước theo Mác-xít, hàng đầu là Lý Đại Chiêu (1889-1927) và Trần Độc Tú (1879-1942), văn hào Lỗ Tấn và văn hào Quách Mạt Nhược. Nhóm sinh viên du học ở Pháp như Chu Ân Lai và Đặng Tiểu Bình theo Mác-xít ở Ba Lê. Đó là những người CS Mác-xít đầu tiên của Trung Hoa dưới thời Trung Hoa Dân Quốc. Đặng Thúc Hứa, hiệu Ngô Sanh là người Việt Mác-xít đầu tiên tham gia nhóm CS Mác-xít Tàu ở Thượng Hải.

Ngày 23-7-1921 đảng CS Trung Hoa ra đời. Tổng Bí thư tiên khởi là Trần Độc Tú (1879-1942), ông là đàn anh của Chu Ân Lai và Đặng Tiểu Bình trong nhóm sinh viên du học ở Ba Lê. Ông tham gia cách mạng Tân Hợi 1911. Nhóm này ảnh hưởng Tôn Dật Tiên rất sâu đậm với chủ trương dân tộc và xã hội nhân bản của Bác sĩ Tôn “không thể dựa vào các cường quốc Tây phương. Muốn cứu nước và phục hưng dân tộc thì phải dựa vào chính mình”, một tư bản Tây phương sa đọa suy đồi và khủng hoảng “không thể đưa nhân dân các nước đến hạnh phúc được” (Vương Học Hoa, tư tưởng Triết học Tôn Trung Sơn, tr. 13). Mãi sau này, Mao Trạch Đông mới được kết nạp vào Đảng Cộng Sản Trung Hoa (ĐCSTH). Đó là lý do Mao Trạch Đông xóa ngày thành lập Đảng đầu tiên năm 1921. Năm 1929, ĐCSTH thanh trừng nội bộ, Trần Độc Tú bị cách chức TBT Đảng. Ngôi sao Mao Trạch Đông lóe hiện trên bầu trời Đỏ Trung Quốc, Chu Ân Lai sát cánh với Mao. Đặng Tiểu Bình vua xì phé kiếm ăn ở Ba Lê, rất tinh khôn tự mình làm mờ nhạt mình để sống còn, ông thoát qua 3 lần thanh trừng, nhất là lần đại thanh trừng trong cuộc cách mạng Văn hóa rồi nhờ Chu An Lai che chở, ông được làm Phó Thủ tướng và vào Bộ Chính trị. Ông cũng là trùm chơi mạt chược kiếm ăn thêm. Chu và Mao qua đời, ông nghiêm nhiên trở thành lãnh tụ lão thành của Đảng thế hệ thành lập Đảng. Nhóm trên 50 sinh viên du học ở Pháp bị loại hết, chỉ còn một mình họ Đặng, ông nói một câu để đời và là chiến lược mới của ĐCSTH: “Mèo trắng, mèo đen, mèo nào mèo (miễn sao) bắt chuột”.

Sau 30 năm cách tân đã đưa nước Tàu đói nghèo lạc hậu đến hàng cường quốc kinh tế đứng thứ 4 toàn cầu vào năm 2007 với lợi tức đầu người 2.760 USD, hay 18.900 đồng Nguyên một năm với 15 triệu gia đình có xe ô-tô riêng (The Washington Times, Dec. 19-2008 “Marking 30 years of economy”). Nhưng 30 năm qua đảng CSTH vẫn độc tôn, độc đảng và là một chế độ bạo quyền. Hồ Cẩm Đào nhắc đi nhắc lại nhiều lần: Trung Quốc nhất quyết không theo nền Dân chủ kiểu Tây phương. Và rằng, sau 30 năm phát triển thành công đã minh chứng MỘT đảng CSTH đã đưa đất nước và xã hội đến thịnh vượng. Nếu phải thay đổi họ Hồ nói: “phải thay đổi theo kiểu Trung Quốc dưới sự lãnh đạo duy nhất MỘT đảng CSTH.” Nhưng Hiến chương 08 lại là bản cáo trạng chính trị, gọi là “Linh bát Hiến chương với trên 400 trí thức tham gia trong đó có nhà văn danh tiếng Lưu Hiểu Ba (Liu Xiaoba) đã bị bắt ngày 8-12 vừa qua.

Cuối cùng 30 năm cách tân đổi mới đã đưa Trung Quốc CS trở thành một nước kinh tế tư bản theo kiểu tư bản Mỹ, tự nó sẽ khủng hoảng, tự nó phải thay đổi để sinh tồn. Trung Cộng thay đổi thì VNCS phải thay đổi.

Hà Nhân Văn

ỒH LÀ LA, VIET NAM TODAY, ỒH TỰ TỰ' NIEL KVN TODAY'

Việt

Nam! Một đất nước nhỏ, trong đất nước rất nhỏ đó có một cái thủ đô rất to.

Trong cái thủ đô rất to này có những con đường rất nhỏ.

Bên những con đường rất nhỏ lại có những ngôi biệt thự rất to.

Trong những ngôi biệt thự rất to có những cô vợ rất nhỏ.

Những cô vợ rất nhỏ dành cho các ông quan rất to.

Những ông quan to đeo những cái cặp rất nhỏ, trong những cái cặp rất nhỏ
thường có những dự án rất to.

Những dự án rất to nhưng hiệu quả lại rất nhỏ.

Hiệu quả rất nhỏ nhưng thất thoát thì rất to, những thất thoát đó thường được
coi là những lỗi rất nhỏ....